

64

Советский кинорежиссер, народный артист СССР
Е. Л. ДЗИГАН • 1898 — 1981

Куда Київ 47

Проект Перемоги
в 50

Кому Газета «Світанок
Вісті»

Индекс предприятия связи и адрес отправителя

315324

Кременчук 27

вул. Тами Ангеліно
90а в 19

Орлова О.П

252047

Пишите индекс предприятия связи места назначения

В газеті «Сільські вісті» за 9/ХІІ-1988 року
я прочитала статтю «33-й: голод».
Мій адрес м. Кремленчук, вулиця
Тані Ангеліної № 19 Орлова Ольга
Петрівна.

Я народилася в 1919 році і все добре
пам'ятаю, який був страшний голод.

Того в якому я жила було ще
молоде, тільки побудоване.

Називалося воно Липлянка Карлів-
ського району Толшавської області.

В нашій селі уже був організований
колхоз. Но колхозниками майже
нічого не давали (200-150гр на тру-
додені зерна).

Огороди в нашому селі, у господарів,
спадалися 0,80га землі. На огородах
садили огородину і сіяли картоплю, яке
було більш вибагливим до кліматич-
них умов в літній і зимовий періоди,
від пшениці.

Уже поехали озимку (осінню 1932р.)

на колгоспницях, полях і огородах.
Незнаю хто організував комісію
(яку люди називали Красна М'иця)
яка пішла по селу і виміряла
все, що було в господарів (зерно, м'ясо,
шкуру, шерсть і інші продукти).

З зимы 1932 року на 1933 рік почався
голод. Люди брали свої веші, що в
ного було, і їздили в Росію, де за них
вимінювали, їм небув харчі. Та
цього було мало.

Все, що було в господарстві поїли,
на веші став дуже великий голод.
Виміряли всі сім'ї. Тужили люди,
легли передвигались.

Почалися в колгоспі пошук роботи,
люди не їли, а лізли на роботу
(дерева і гіти).

Тогода була така: Шоденно лили
дощі. Було дуже мокро, сильно
люди буряки, які позривали веходи
циркових буряків і других культур,
на полі валили галушки, які давали

по три величезні палички, та
до їх пошки.

У нас була сім'я: батько, мати
і четверо дітей. Я була саме
старша. Батько зводив (тепер уже)
ли з своїм першим відновом по
одній залиці батькові і малому
брату. На роботу зводила мама і
три її дочки. Батько помер.
Коли настала весна, стала відрос-
тати трава: кропива, шавель, лобода,
щербак, шпорш.

Люди зводили до ширд зречанні
соломи, з якої вибирали полову,
яку сушили, товчили на мизу,
злепували з травою (цвезаними
биссе) неки корти і ілі.

Після було до того часу, коли стало
зерно жита наливатися. Зерно було
ще в молодній стиглості, а вже мид-
ли і ілі. Тоді такі люди, що об'їдали
жита-зерно і умирали ^{св-}
стали поєвати вшкі. Коли люди

стали їсти м'ясо і ягоди, стали
відтужати і породилися зуди,
шкіра відвисала.

Колемнстало літо, люди стали
набирати морських вишків,
Залишилось багато пустих осет,
Які позаростали бур'янами, пообвамо-
валень стіни, бо вони були глиняні,
а ішли дощі.

Тож як і жалко було гувитись
на село.

І далі люди жили бідно. В кож-
ній хаті зерно давали мало, а напо-
ви були великі: м'яса по 40 кг. на двір
(недоброчини це в якійсь судоба в дворі):
ябля, картопля, яблука і дріж і цюль-
турч, а так-же великі цюшові
напози.

За друзі сена не можна напсати,
бо я там не була.

14/хІІ - 1988 р.

Орел